

EMOR (1st day of Sukkot) - Leviticus 23:37-44

לז אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קודש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר-יום ביום: לח מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל-נדריכם ומלבד כל-נדבתיכם אשר תתנו ליהוה: לט אף בתמשה עשר יום לחודש השביעי באספכם את-תבואת הארץ תחגו את-חג-יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: מ ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ-עבת וערבי-נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: מא וחתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדתיתכם בחודש השביעי תחגו אתו: מב בפסח תשבו שבעת ימים כל-האזרח בישראל ישבו בפסח: מג למען ידעו דרתיכם כי בפסח הושבתי את-בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: מד וידבר משה את-מעדי יהוה אל-בני ישראל

³⁷ Those are the set times of the Eternal that you shall celebrate as sacred occasions, bringing offerings by fire to the Eternal—burnt offerings, meal offerings, sacrifices, and libations, on each day what is proper to it— ³⁸ apart from the Sabbaths of the Eternal, and apart from your gifts and from all your votive offerings and from all your freewill offerings that you give to the Eternal. ³⁹ Mark, on the fifteenth day of the seventh month, when you have gathered in the yield of your land, you shall observe the festival of the Eternal [to last] seven days: a complete rest on the first day, and a complete rest on the eighth day. ⁴⁰ On the first day you shall take the product of *hadar* trees, branches of palm trees, boughs of leafy trees, and willows of the brook, and you shall rejoice before the Eternal your God seven days. ⁴¹ You shall observe it as a festival of the Eternal for seven days in the year; you shall observe it in the seventh month as a law for all time, throughout the ages. ⁴² You shall live in booths seven days; all citizens in Israel shall live in booths, ⁴³ in order that future generations may know that I made the Israelite people live in booths when I brought them out of the land of Egypt, I the Eternal your God. ⁴⁴ So Moses declared to the Israelites the set times of the Eternal.

HAFTARAH

Zechariah 14:7-9, 16-21

ז וְהָיָה יוֹם־אֶחָד הוּא יִוָּדַע לַיהוָה לֹא־יוֹם וְלֹא־לַיְלָה וְהָיָה
לְעֵת־עָרֵב יִהְיֶה־אֹר: ח וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מִיַּם־חַיִּים
מִירוּשָׁלַם חֲצַיִם אֶל־הַיָּם הַקְּדֹמוֹנִי וְחֲצַיִם אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן בְּקִיץ
וּבְחֹרֶף יִהְיֶה: ט וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

טז וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתֵר מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־ירוּשָׁלַם וְעָלוּ מִדֵּי
שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלַחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת: יז
וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחַת הָאָרֶץ אֶל־ירוּשָׁלַם לְהַשְׁתַּחֲוֹת
לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם יִהְיֶה הַגֶּשֶׁם: יח וְאִם־מִשְׁפַּחַת
מִצְרַיִם לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא בָּאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגַּף
יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת: יט זֹאת תִּהְיֶה
חֲטָאת מִצְרַיִם וְחֲטָאת כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת:
כ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל־מְצִלוֹת הַסּוֹס קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָיָה הַסִּירוֹת
בְּבֵית יְהוָה כַּמְזֻרְקִים לְפָנַי הַמְּזֻבָּח: כא וְהָיָה כָּל־סִיר בִּירוּשָׁלַם
וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל־הַזְּבָחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם וּבִשְׁלוּ
בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה כֹנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא:

⁷ There shall be an endless day—its timing known only to God—neither day no night, and at evening time it shall be light. ⁸ And on that day the living waters shall go forth from Jerusalem—one half to the Eastern Sea, the other half to the Western Sea: this shall happen in the summer and the winter. ⁹ And the Eternal shall reign over all the earth; on that day the Eternal shall be one, and know to be one.

¹⁶ And the survivors of all the nations who came against Jerusalem, year by year shall go up to worship the Sovereign God of heaven's hosts and celebrate the festival of Sukkot. ¹⁷ But whoever from among the families of the earth does not go up to Jerusalem to worship the Sovereign God of heaven's hosts shall have no rain. ¹⁸ And if the family of Egypt does not go up, shall it not be struck by the same plague that shall strike the [other] nations that do not go up to celebrate the festival of Sukkot? ¹⁹ Such shall be the punishment of Egypt and the punishment of all the nations that do not go up to celebrate the festival of Sukkot. ²⁰ On that day, the bells of the horses shall have *Holy to the Eternal* on them, and the pots in the House of the Eternal shall be like the basins before the altar. ²¹ And every pot in Jerusalem and in Judah shall be holy to the god of heaven's hosts. Then all who sacrifice shall come and take of them and boil [their sacrifices] in them; and on that day there shall no longer be any traders in the house of the God of heaven's hosts.